

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

3 tháng 1 năm 2010

Số 78

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé đi khắp các nơi, có nơi nào tốt nhất ?
- 2) Chọn tâm ở chỗ nào?
- 3) Viên hồng hòa hai tám là sao ?
- 4) Tình yêu thương giữa mẹ và con thế nào ?
- 5) Báo hiếu bằng cách nào ?
- 6) Có phải học giỏi thì mới đền đáp công ơn ấy chăng ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 6 tháng 10 năm 1991

1) Hỏi : Bé đi khắp các nơi, có nơi nào tốt nhất?

Đáp : Thưa, khắp các nơi trên thế giới đều động loạn, chỉ có nơi chơn tâm là tốt lành nhất.

2) Hỏi : Chơn tâm ở chỗ nào ?

Đáp : Thưa, chơn tâm sáng rực, khỏi trung tim bộ đầu ba tắc, khỏi sợ mất an ninh và lo âu nữa, chỉ có nơi này là an toàn nhất, chỉ có người chơn tu thì mới chịu đi đến đây, bằng lòng sống nơi đây, sau chuỗi ngày khổ luyện tâm thân, chăm chỉ mà đi thì mới đến nơi, thanh nhẹ như trăng tròn tươi vui, cảnh vật siêu nhiên hùng vĩ. Cho nên Bé có câu: *Vui chơi một kiếp rồi thăng tiến*. Vui chơi tức là thiền một kiếp rồi cũng đến nơi. Đối với người tu thiền Vô Vi, vui chơi của họ tức là thiền, chơi vui với nguyên lý sanh tồn thanh nhẹ. Cho nên người tu Vô Vi đến giờ là tự động đi ngồi thiền, chơi vui với nguyên lý sanh tồn thanh nhẹ. Cho nên người tu Vô Vi đến giờ là tự động đi ngồi thiền, bất cứ nơi nào trên mặt đất này. Luôn luôn tự gạt hái được hành trang thanh nhẹ, còn hơn là ôm tiền bạc nặng trước lo âu! Bớt làm chuyện đời, xây dựng tâm thân nhiều hơn, trí mở óc sáng, sân si biến mất lúc nào không hay. Mỗi lần thiền là mỗi lần uống thuốc trị tâm bệnh, thuốc lành chỉ có Trời Đất khai thông mới có, điện năng siêu nhiên, viên hồng hòa hai tám, là thuốc trường sanh, giúp phần hồn tiến hóa.

3) Hỏi : Viên hồng hòa hai tám là sao ?

Đáp : Thưa, viên hồng thanh điển hồi sinh tròn trịa, không đời không đạo kết thành vô cực khai minh, chơn tình bộc phát, Từ Bi thuyết pháp phân lời giả chơn, độ tha tại trần, sống vui hòa bình, hành trình mở rộng, bằng lòng chấp nhận bất cứ trở lực nào xảy đến, Từ Bi hóa giải khai thông một lòng tu tiến, giải phiền thanh nhẹ.

Ngày 7 tháng 10 năm 1991

4) Hỏi : Tình yêu thương giữa mẹ và con thế nào ?

Đáp : Thưa, tình yêu thương giữa mẹ và con lúc nào cũng âu yếm và gần gũi nhất, vì lúc chưa sanh ra đã sống chung, cùng tiến hóa từ bước một trong bào thai bụng mẹ, nguyên khí Trời Đất đã cảm hóa từ nhịp một, tình thương yêu vui mừng, cầu xin cho con được bình an. Sau chín tháng mười ngày, nguyên tướng tương lai tốt đẹp, tình mẹ con rất đậm đà và cao quý, thương nhớ nhau vô cùng, không có một trở lực nào ngăn cách, nó nằm trong luật yêu thương của Chúa đã ban, ơn phước vô cùng mới có cơ hội tương ngộ trên mặt đất này. Cho nên Bé khuyên người nên báo hiếu, thay vì tiếp tục hành hạ người mẹ yêu quý, có một không hai của suốt cuộc đời.

5) Hỏi : Báo hiếu bằng cách nào ?

Đáp : Thưa, muốn được trọn lành thì phải tu tâm dưỡng tánh, tiến hóa từ nhịp một, giải nghiệp thăng hoa, thương yêu trọn lành, cảm thức kỳ công cấu trúc tạo thành, biến yêu sống động, bảo trọng tâm thân mẹ già không uống tiếc, công ơn nhịn nhục, mang nặng đẻ đau, tạo thành một ánh sáng Từ Bi, tốt đẹp. Biết thương quý công ơn của mẹ hiền, tức là quý mến tình cao quý của Trời Đất và Người, chung hợp trong một ý thức thanh cao, nhận được sự tiến hóa bền vững. Biết được tình yêu thương của mẹ hiền thì mới biết thương yêu và giúp đỡ bạn đạo hay là người đời. Người mẹ hiền lúc nào cũng không muốn làm phiền con trẻ quý yêu, nhìn thấy con hiền mẹ vui, chỉ có chịu tu sửa tiến hóa thì mới thuận tình, thương yêu và đền đáp công ơn trời biển được.

6) Hỏi : Có phải học giỏi thì mới đền đáp công ơn ấy chăng ?

Đáp : Thưa, tu thì phải học, để nuôi dưỡng đức nhịn nhục càng ngày càng tăng, phù hợp với nguyên lý sống động của tâm thức yêu thương, con học giỏi cũng nhờ đức của mẹ hiền đã ban. Mẹ càng mẫu mực Từ Bi thì con càng được hưởng nhiều ơn phước, niệm Phật tưởng nhớ mẹ hằng ngày thì sự tiến hóa của tâm linh sẽ không khó khăn, nếu nghịch lại thì sẽ hỏng hết. Càng nghịch thì sẽ càng tự ái, tự giam hãm mình mà không hay, sẽ bị ràng buộc bởi những ý tưởng bất chánh ngoại lai, từ bên ngoài đưa và đẩy dọa tâm thân mà không hay, nội khoa tâm lý không ổn định, khó, khổ suốt kiếp làm người, lúc nào cũng bị vắng tình yêu thương chánh giác. Cho nên người học lớp cao trước khi ra trường thì phải học triết lý sanh tồn, chờ khi khảo hạch bất ngờ của giáo sư, hiểu được nguyên lý đời đạo song tu thì học bất cứ ngành nghề nào tiến thân cũng dễ dãi, chí tâm tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ là vậy.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Yêu Cha (tiếp theo)

...

Thầy: Cái sự sân hận động loạn là gây thêm sự rối ren, thấy rõ chưa. Cho nên, nhiều khi chú Ngẫu nghe hiểu, nghe những lời cảm động, cởi mở trong thâm tâm của chú, chú cũng hiểu. Thì chú nên xây dựng cái đó cho gia đình đem cái ánh sáng cho gia đình. Hồi nãy giờ tôi đưa cho các bạn một cái bóng đèn rất êm dịu để mọi người không có gây hấn. Thì các bạn giữ cái đó làm cái vốn mà tu, đừng có nghe rồi về thôi tôi liệng đi thì các bạn mất. Bởi vì các bạn có một tỷ bạc, các bạn chưa có được hưởng cái nhẹ nhàng hồi nãy tới giờ, tôi nói thiệt. Cái đó mua không có nhưng mà các bạn không giữ, các bạn tự đắc, tự cao, về các bạn liệng đi, uống lắm. Bởi vì tôi đã nói rằng, cái lời tôi nói không phải là ở thế gian. Tôi dám xác nhận với bạn không phải là ở thế gian. Cho nên, các bạn có thể cảm động và dần tiến lấy tâm hồn. Cái đó là cái vốn của các bạn tu, mà các bạn không nắm cái đó làm cái vốn, các bạn bỏ liệng đi, không bao giờ các bạn có cái ngàn vàng ở bên trên đầu. Cái sự quý báu ở đó, nó phải có cái thanh nó mới tiến được cái thanh. Bạn có cái vốn, bạn có cái dầu, có cái tim, cần bạn đốt được cái hương đăng sáng suốt trong nội tâm. Đèn lồng các bạn muốn sáng, các bạn phải có nhiên liệu đó, các bạn mới đốt sáng được. Nhiều người nghe rồi về bỏ, rồi lấy cái tách đèn lên làm lộn xộn, mất uống lắm. Không biết thương mình.

Bạn đạo: Ông Tám nói vừa nửa câu, tôi biết nhẹ mà cái miệng tôi nói ra không được.

Thầy: Thì chưa ráng tu đi, nó sẽ nói ra. Bởi vì tại sao người ta nói sáng suốt như vậy mà mình thiếu sáng suốt là mình có cái đèn chưa thắp thôi. Mình thắp cháy rồi thì mình cái sáng suốt là rọi ra cho mọi người thấy. Mà cái đèn chú có mà chú thiếu dầu lửa, thiếu cái tim. Bây giờ có tim, có dầu thì chú đốt lại nó cũng vậy hà. Cho nên, mình phải lấy cái tình thương, lấy cái sáng suốt, lấy cái nhẹ nhàng là cái nhiên liệu ở bên trên. Còn cái nặng là nhiên liệu ở thế gian. Mà lấy cái nhẹ là nhiên liệu ở bên trên rồi lúc đó chú thấy cái hương đăng là cái đèn trong nội tâm của tôi nó sáng rồi. Chú có bàn thờ Phật, chú thấy có Phật rõ ràng trong nội tâm chú. Chú thấy có Ngọc Hoàng Thượng Đế là chú rồi, thấy tất cả những cái gì ở trong đó có ở trong tim các bạn.

Bạn đạo: Hồi nãy ông Tám có nói một câu mà nói: tất cả bao nhiêu đạo hữu không có thấy được cái phần điển của ông Tám. Cái câu này có nghe cô Khiết có nói trước rồi. Sự thật cái điển đó không có ai thấy. Về cái chuyện đó thành ra ông Tám hơi chấp tôi một chút, hồi nãy tôi chống cái người giảng đạo, cái đó tôi có lỗi của tôi, thành thật tôi xin lỗi.

Thầy: Cái đó là cái nội tâm của chú biết được. Chú sẽ hưởng cái hồng phúc đó. Người nào có lỗi là ô trược, ác trược nó mới thành cái lỗi. Mà dám bỏ sự ác trược chú phải tới thanh cao. Khi chúng ta bỏ ác trược rồi thì chúng ta được hưởng cái thanh cao, phải không?

Cho nên, nhiều người nói lạy tôi được phước, lúc đó các bạn lại hưởng, không có gì đâu.

Bởi vì người tu nó có thanh điển, nó sáng suốt và nó chiếu hóa vô nội tâm, tôi nói chuyện thẳng vô trong con tim của các bạn, tôi đọc thứ tự trong nội tâm các bạn tôi nói chuyện chớ tôi không lấy cuốn kinh nào tôi nói chuyện. Tôi đọc cuốn kinh vô tự trong tim của các bạn đang đối diện, đang ngồi xung quanh tôi đây, tôi nói.

Thì các bạn mà chịu bỏ được cái ô trược thì các bạn hưởng được cái thanh cao. Mà cái thanh cao là cái vốn căn bản để cho các bạn đi lên. Thanh cao là cái nhiên liệu để các bạn đốt cái đèn lồng bật sáng lập cái giáo lý vô tận, vô cùng. Đó, sẽ hưởng cái đó.

Bạn đạo: Thưa ông Tám bữa nay cô Kim, cái phần điển của Ngọc Hoàng. Tôi nói tu không có bao lâu, ông Tám cho cô nói chuyện trên thiên đường. Bữa nay có sẵn nhiều người, có nhiều cái chuyện sau khi mình tu theo pháp lý, gặp thầy cái tín nghĩa ra sao, xá bằng cách nào, rồi chào bằng cách nào, phải nói trước. Bữa nay có cô Kim có luồng điển xuống, ông Tám phải chấp hành ngồi xuống, khuyên nhắc mấy bạn đạo lo tu tiến chút là tiết kiệm ít thì giờ. Bây giờ không phải như hồi trước nói chuyện ba la được rồi, phải cẩn thận chút ... (nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì phần vô vi là của Ngọc Hoàng, Phật cũng là Ngọc Hoàng. Bởi vì tất cả các con đều ở Ngọc Hoàng ra và tu đi lên Phật rồi trở lại Ngọc Hoàng, chớ có gì đâu, mà trở lại là làm việc. Bây giờ các bạn cũng là Ngọc Hoàng, các bạn phải đi làm ngày hai buổi để có ăn là địa tiên chớ gì nữa. Tôi Vô Vi nè, tôi cũng phải đi chăm cứu rồi tôi tu nè thì cũng làm việc đó, chớ có ông nào không phải địa tiên đâu thì làm việc hết. Ông nào ngồi ở nhà thiên hoai nhịn đói được không? Không có! Phải làm việc.

Những cái phần Vô Vi ở bên trên. Cho nên nói tới Ngọc Hoàng thì nó là cái nguồn gốc. Cha Trời Mẹ Đất sanh con người rõ ràng tôi đã nói hoài, không phải là mới nói đây, nhắc hoài nhưng mà cái thời kỳ nó chưa có tới. Các bạn còn ôm ấp cái tự ái, ôm ấp của cải chưa thấy rõ cái thời trời thay đổi. Bây giờ nó cũng hé hở được một chút các bạn thấy. Bây giờ có tranh đua làm tỷ phú cũng chẳng ra gì, làm quan cũng không được. Mà muốn làm thẳng dân cũng không xong. Bây giờ tìm cái gì vĩnh cửu để mà học vì cái thời này nó mở cho nên các bạn dễ tu hơn.

Mà cái thời này những người có lỗi chịu tu thì nó bỏ liền, xóa liền bên trên, không còn chấp, bởi ta mở rộng cho mấy người tu. Người ta mới đổi cái đời cấp tốc cho mọi người thấy, ý thức rõ. Bây giờ tôi làm gì đây, chẳng làm được cái gì hết. Tôi mong làm tỷ phú, không được. Tôi mong được làm quan cũng không xong. Bây giờ làm thẳng dân sống mãi ở thế gian, không được. Bây giờ tôi làm gì đây.

Đó, các bạn thấy một cách rất dễ, một cái nó đập vô đầu các bạn, bạn thức tỉnh. Nhưng mà cái thời trời nó nằm trong thiên ý hết trời. Bởi vì bên trên cũng trách tôi tại sao không nhận cái chức làm thầy, nhưng tôi không chịu. Mọi người có một cái tánh, tôi muốn học của trần gian nhiều hơn, là hành động các bạn, tư tưởng các bạn, sự phản trắc của các bạn, tôi cũng học. Nhờ cái đó mà tiến, chính đó là thầy. Tôi thì ngược lại hơn chủ trương ở bên trên. Chủ trương bên trên kêu tôi xưng hô là thầy được không, tôi không chịu. Tôi làm học trò của các bạn là tôi chịu, làm thầy không bao giờ tôi chịu. Bởi vì tôi thấy nếu tôi làm thầy, không bao giờ tôi dẫn tiến các bạn. Tôi làm học trò của các bạn, các bạn mới tiếp xúc với tôi nhiều hơn, các bạn mới đấu lý với tôi nhiều hơn, các bạn nghịch ngợm với tôi nhiều hơn, rồi các bạn mới có cơ hội giải tỏa, ném qua rồi ai ném nữa, đựng rồi ai đựng nữa làm chi, đó là tiến bộ.

Thì cái đường lối của tôi họ cũng chấp nhận, họ phải khen, họ phải phục. Bởi vì tôi không chịu làm thầy. Gặp ông thầy, nó quan trọng lắm, không được. Gặp bạn vỗ vai nói chuyện chơi.

Bạn đạo: Vì cái đó mà không giận thầy. Ông Tám không có độc tài. Tôi lấy tôi đi hết ... (nghe không rõ), mà sao khi mình đi lên cái phần Vô Vi, đi cao một thước, đi lên trên thì Tiên ở đó phải chuyển gặp thầy. Thì gặp thầy là bậc trên, cái phần nghìn, cái người nào tới cao siêu mới biết.

Thầy: Thì cái đó do mọi người biết. Nhưng mà biết rồi thì cũng chẳng có gì, ráng tu lên trên thì anh em hết, không có gì hết. Tôi không muốn có cái vụ chấp mà làm trở ngại sự tiến bộ của các bạn tu.

Tôi muốn có thể giao tất cả kinh nhiệm tôi trong một phút cho bất cứ người nào. Tôi muốn vậy chớ không phải là muốn kéo dây dưa như bây giờ, tánh tôi nó khác hơn người thường, thì muốn trong một phút giao hết cho nó để cho nó tiến bộ.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). Tất cả các bạn đạo cũng vì ông Tám mà đi kiểm giao cho một thời gian. Mà trách nhiệm này bộ hơi khó khăn chút. Người nào đứng lên mà nó rớt xuống hô một cái ầm.

Thầy: Người ở gian nhiều người có cái tánh hay suy luận. Mà nhiều người lạc trong cái lý thuyết và lạc trong cái rừng văn chương eo hẹp cũng có nữa, không có trách, rồi họ sẽ hiểu. Họ lý luận này, lý luận kia, lý luận nọ, rồi họ sẽ hiểu thôi. Bởi vì mình cần gì phải hiểu họ làm gì, mình tu để hiểu mình mà, hiểu họ làm gì.

Cho nên, mỗi người mà trách các bạn, nên tội nghiệp cho họ, vì họ chưa hiểu họ. Họ trách Chúa, họ mới bắt Chúa đi đóng đinh. Mà họ hiểu họ, họ đâu có bắt Chúa. Họ phá ông Phật là tại gì họ chưa hiểu họ, họ mới phá ông Phật. Rồi họ hiểu sự cực nhọc, sửa đổi, khổ cực mà của mọi người đang thực hành soi hòng, pháp luân, thiên định đây nè, những người lao động quá tốt, sửa đổi tư tưởng, giải tỏa những sự phức tạp nội tâm, tiếp thu những sự sáng suốt bên ngoài để trở về tự xây dựng, cao quý quá. Rồi họ không hiểu họ phá, họ đập, cái đó mình nên tội nghiệp cho họ, có phải không, tội nghiệp cho họ, mình phải giữ đó tu. Bởi vì mình cái này không có bị ô trược xâm chiếm và không làm cho chúng ta thụt lùi, chỉ có tiến hóa mà thôi.

Cho nên, trong bạn đạo có người lý luận nhiều rồi đi xa trật bồng bênh, rồi cho ta là tự cao, rồi trách móc. Nhưng mà cái cao đắc, chúng ta không nhiều thì ít cũng có những vị bồ lão và đã học minh sư quá độc tài, nó đâu có giống tôi, nó phải tiêu tan. Tư tưởng của chúng ta trước kia cũng vậy sần, si, độc tài đối với vợ con. Xấu! Bây giờ, chúng ta trở lại thương yêu vợ con. Trong bạn đạo nó cũng vậy, nhiều người nó tưởng là đường lối nó

đúng thì mình nói ra như nó phá hoại, nhưng mà trong thâm tâm nó thấy cho nó là đúng, tôi muốn xây dựng các anh. Nhưng mà mình phải tìm cái nào chân chính nhẹ nhàng. Nhờ có cái đó mình mới hiểu được, nhờ có cái đó mình mới so sánh sự tiến bộ của mình được. Rồi rốt cuộc mình phải cảm ơn người, không có ghét người. Cho nên, trong lúc mà người làm sai lầm như vậy, mình phải tội nghiệp trong thâm tâm mình, mình cầu xin cho người được sáng suốt.

Thiếu sáng suốt mà thôi, lo chuyện bao đồng là thiếu sáng suốt. Mà biết lo cho mình là người sáng suốt. Một chuyện gì xảy đến dòm xem lấy mình có hành động sai quấy đối với họ. Cái việc đó mình giải quyết rất ôn hòa và cởi mở. Mà mình cho rằng hành động của mình là đúng xua đuổi thiên hạ thì mình thấy mình càng ngày càng sai, trong giấc ngủ không yên, trong giờ thiền lại động, mình làm điều bất chánh mà, phản lấy tư tưởng thanh cao của mình, phản lấy đường lối xây dựng cao siêu của Trời đất, thấy chưa? Thì mình phải trở lại với mình để sửa chữa mình và hiểu mình, để chúng ta khỏi bịnh nhầm lẫn khi nó động. Một chút xíu thôi nó đổi tánh tình, nó làm lung tung beng, các bạn không có máy để nghe cái sự vận chuyển ở trong cơ tạng các bạn, nó chạy rầm rầm còn hơn xe lửa đụng nhau (Thầy cười) làm sao tiến bộ được, cái đó là cái bực tức. Mình lấy cái thanh cao, không có vụ đó.

Bạn đạo: Điện trên này đẹp cái sân không, tôi thấy cũng còn hơi khó khăn lắm ông Tám. Bởi vì người họ mà lâu lâu mới chọc vài câu, nó mới chờ kiểm nghiệm nghe tới rung

Thầy: Cho nên, chú không nên chọc người ta nữa, theo tôi nói trong này.

Bạn đạo: Bây giờ tôi không dám chọc nữa.

Thầy: Chú chọc chú đi. Bây giờ gia cang chú lo chưa xong là cái tiểu thiên địa của chú chưa thông. Cái Xá Vệ Quốc này ông thợ vôi này, ông làm chưa có xong, ông cất cái building chưa có xong thành ra nhà ông lộn xộn, phải không. Thì bây giờ phải lo sửa cái Xá Vệ Quốc, cái tiểu thiên địa động loạn của chú, bây giờ phải sửa cho thanh tịnh.

Tôi cũng như chú mà chú cũng như tôi trước kia, trước kia tôi cũng động loạn sân si. Bây giờ tôi sửa lại, chú thấy tôi nói chuyện bình tĩnh, nhẹ nhàng, cởi mở, không có kẹt, chú thấy chưa. Thì nhờ cái gì mà ông đó ông làm được, nhờ ông khổ hạnh tu hành. Bây giờ mình khổ hạnh tu hành, mình lập cái hạnh từ bi trước, rồi tiến tới chớ có gì đâu.

Bạn đạo: Tại vì có cái điện thì nó hơi khó chút. Bà bắt tôi đi bán củi mà tôi không đồng ý. Thành ra tôi muốn để cho người khác.

Thầy: Bởi vì cái nghề nào cũng vậy, cái nghề nào cũng là một bài học cho chú. Chú đi bán củi mà chú hiểu cái giá trị của cây củi, chú là một nhà triết gia. Cây củi không dễ gì mà đem về thành phố Hồ Chí Minh cho chú bán đâu, bao nhiêu đầu óc, bao nhiêu sự hùng dũng. Trước khi người ta đi vô rừng chặt một cây củi, người ta sợ cọp, sợ ma, sợ beo, sợ rắn đủ thứ nhưng mà người ta vẫn chặt được cây củi cho chú bán. Ngày nay chú thuận lợi đem đi bán cây củi mà chú không chịu học cái dũng và để nối kết cái dũng của người ta từ trên núi đem xuống, thấy chú thua cái thằng đi rừng. Thấy chưa! Học cái dũng. Vợ chú dạy chú học cái dũng thì chú cứ đi bán củi đi, đó là bài triết lý cho chú học, chú chưa trả bài mà chú không chịu. Khi nào chú trả bài xong thì tự nhiên nó đổi nghề. Thì chú chưa chịu trả bài thì nghề chú phải học. A! Rồi vợ chú chửi chú cũng là cái bài học mà chú làm sao chú trả hết cái bài học đó. Nó chửi chú là chú học chưa thuộc bài, vợ nó chửi. Vợ là ông thầy, con là ông thầy chưa học thuộc bài. Mà chú học thuộc bài thì không bao giờ nó chửi chú.

Bạn đạo: Bởi vì bà lúc này mang một cái bịnh, bà khổ...

Thầy: Bà khổ là chú khổ, chú thấy không, bà khổ là chú khổ đó, chớ không phải bà khổ đâu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 29/05/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lá Thư Đầu Năm Của Ban Tổ Chức “*Du Hành Đạo Pháp 2010*”

Nhân dịp đầu xuân 2010, Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*” xin kính chúc gia đình Bà Tám và toàn thể quý bạn đạo cùng thân quyến một năm mới sức khỏe dồi dào, thân tâm an lạc và vạn sự như ý. Chúng tôi trong BTC cũng không quên gửi lời cảm ơn đến toàn thể quý bạn đạo và quý ân nhân đã âm thầm bền bỉ phục vụ tiếp tay đóng góp tài lực cũng như nhân lực vào những chương trình phục vụ chung trong cộng đồng Vô Vi như là: Đại Hội và những chương trình kết tập, lưu giữ cũng như quảng bá và phát triển Vô Vi một cách trật tự rộng rãi đến với công chúng dưới sự quang chiếu và minh chứng của Bề Trên và Đức Thầy.

Những thành quả tốt đẹp này là một chứng cứ thực tiễn nói lên tinh thần vay pháp trả pháp của bạn đạo, lý thuyết đi đôi với thực hành, phục vụ chuyên chính, không ngoài mục đích tự giáo dục và tu luyện cho chính bản thân, kể đến góp phần phục vụ cộng đồng Vô Vi một ngày một phát triển lớn mạnh, cũng như lưu lại cho hậu thế.

Sau những thành đạt của Đại Hội năm vừa qua, BTC chúng tôi đã cố gắng hoàn tất DVD Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*” và sẽ gửi tặng đến tất cả quý bạn đạo tham dự Đại Hội như là món quà tâm linh đầu năm 2010. Chúng tôi hy vọng cuốn DVD này sẽ mang lại nhiều kỷ niệm đáng ghi nhớ để chúng ta cảm thông và xích lại gần nhau, yêu thương nhau hơn. Xem DVD Đại Hội để nhắc nhở hạnh nguyện và công đức lớn lao như Trời Biển của Đức Thầy. Thật là hạnh phúc khi nhìn thấy hình ảnh và âm thanh của Đức Thầy kính yêu qua bài thơ Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*” đã được Đức Thầy đọc đi đọc lại nhiều lần như lời nhắn nhủ cuối cùng được gom gọn vào bài thơ như gói hành trang cho những đứa con Vô Vi vẫn còn tiếp tục ***Du Hành*** trên con đường ***Đạo Pháp***.

Và bài thơ đó như sau:

Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Đại La xoay chuyển khắp năm châu

Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu

Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp

Quý tướng Trời cao tâm hành triển

Học hỏi vô cùng tâm tự tiến

Phục vụ thành tâm, tâm tự giác

Quyết định tự tu chẳng đổi dời

Qui y Phật Pháp thành tâm tiến

Hướng về Trời Phật óc sáng choang

Đẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền

Thực Hành Chánh Pháp tự đạt duyên.

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Ngoài ra, chúng tôi cũng đã liên lạc và liên kết với bạn đạo ở khắp nơi trên thế giới cùng nhau hợp tác và chuẩn bị những chương trình Vô Vi với mục tiêu chung cho việc phát hành, bảo tồn tài liệu Vô Vi liên quan đến sự huấn dạy của Đức Thầy và Đức Ông Tư - để cùng nhau giới thiệu và quảng bá rộng rãi đến với công chúng. Nếu tính theo thời gian, mặc dù Vô Vi chúng ta là một cộng đồng còn rất trẻ so với những cộng đồng tôn giáo bạn, nhưng bạn đạo khắp nơi vẫn không ngừng nỗ lực trưởng thành trong trật tự và phát triển theo chiều hướng khoa học văn minh chân chính, phi âm thanh, phi sắc tướng, phi chánh tri, tự tu tự tiến, thực hành đúng theo những lời chỉ dạy của Đức Thầy qua 10 Điều Tâm Đạo và 7 Điều Lệ hướng dẫn liên quan đến truyền tin và thông tin.

Tất cả những điều trên được chứng minh một cách cụ thể qua kho tàng tài liệu tâm linh giảng dạy thâm sâu để lại của Đức Thầy, với số lượng và tiêu chuẩn có phẩm chất của kỹ thuật khoa học hiện tại, không ngoài mục đích phục vụ bất vụ lợi cho đại chúng được nằm dưới nhiều dạng: Đặc San, Video, Audio, Kinh Sách. Tất cả những tài liệu này, được liên kết với các mạch thông tin thân ái Vô Vi website cùng với những chương Đại Hội và Khóa Sống Chung Vô Vi hằng năm như là một món ăn tinh thần, một nguồn sống mới tạo thêm nhân duyên hợp thời để bắt nhịp cầu tri âm, giới thiệu trực tiếp đến với đại chúng - tiếp tay phục vụ và phát triển Vô Vi đạo pháp, đưa đạo vào đời theo chu trình tiến hóa của nhân sinh trong hiện tại và tương lai.

Nhân dịp chào đón mừng năm 2010, chúng tôi trong BTC đại hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*” nhất tâm thực hiện lời di huấn quý báu Đức Thầy đã nhắn nhủ trong Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp*” vừa qua như sau: “**Cứ theo đó mà làm, theo đó mà đi**” để giới thiệu đến toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp năm châu những thành viên tổ chức Đại Hội Vô Vi “*Du Hành Đạo Pháp 2010*”. Chúng tôi hy vọng tất cả bạn đạo ở khắp mọi nơi hãy tiếp tục **Dũng Hành** con đường Đức Thầy đã vạch ra, cùng nhau ghi danh hưởng ứng Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*” và hợp tác với các anh chị đại diện trưởng ban theo khả năng sẵn có của mình, để chúng ta có những ngày chung vui hội tụ trong sự hòa hợp, đánh dấu sự trưởng thành của anh em chúng ta, như là món quà ghi ơn **Tưởng Niệm 1 Năm Ra Đi Của Đức Thầy Kính Yêu** trên chuyến **Du Hành Đạo Pháp**.

Một lần nữa, chúng con xin chân thành cảm tạ **Bê Trên**, cảm tạ **Đức Thầy** luôn luôn quang chiếu và soi sáng, hướng dẫn cũng như chứng tâm cho những công việc làm của bạn đạo và anh chị em chúng con trong BTC Đại Hội, cùng với tất cả những đóng góp của nhiều bạn đạo trong những năm vừa qua. BTC cũng xin chân thành cảm tạ tất cả bạn đạo đã hoan hỉ và tận tâm đóng góp với tinh thần phục vụ vị tha vô quái ngại. Những sự phát tâm đóng góp của tất cả các bạn đạo sẽ tạo điều kiện và phương tiện truyền đạt những lời giảng dạy của Đức Thầy sâu rộng đến với quần chúng, tiếp tay góp phần xây dựng và phát triển Pháp Thiền Vô Vi một cách trật tự, dân chủ và rộng rãi hơn.

Danh Sách Ban Tổ Chức Đại Hội “*Du Hành Đạo Pháp 2010*”

1. Trần Lý Thanh	Trưởng Ban Giao Dịch
2. Nguyễn Hữu Lâm	Trưởng Ban Ghi Danh
3. Nguyễn Văn Công	Điều Hành Tổng Quát Ngoại Vụ
4. Nguyễn Minh Châu	Điều Hành Tổng Quát Nội Vụ (<i>Hội Trường / Chương Trình Đại Hội</i>)
5. Đoàn Quốc Trán	Trưởng Ban Tiếp Tân
Nguyễn văn Long	
6. Nguyễn Như Hoàng	Trưởng Ban Phân Phối Kinh Sách

7. Hà Tu Hiền	Trưởng Ban Tu Học
8. Vũ Duy Anh	Trưởng Ban Chuyển Vận
9. Nguyễn Đức Hạnh	Trưởng Ban Trật Tự
10. Nguyễn Văn Phước	Trưởng Ban Hướng Dẫn
11. Lê Văn Liêm	Trưởng Ban Kỹ Thuật
12. Ann Kim Porter	Trưởng Ban Thông Dịch
13. Huỳnh Ánh Sáng	Trưởng Ban Y Tế (Đông Y)
14. Nguyễn Anh Duy	Trưởng Ban Văn Nghệ
Lê Phương Quỳnh	
15. Âu Cẩm Hồng	Trưởng Ban Trang Trí
Lý Ngọc Dung	
16. Đặng Thị Hòa	Trưởng Ban Nghi Lễ

Mọi đóng góp và phát tâm ghi danh vào các ban liên hệ xin vui lòng liên lạc qua email.
voviduhanhdaophap@gmail.com .

Kính Thưa,
 Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2010”

Vườn Thơ Bạn Đạo

TÂY & TẾT

Tết Tây đã đến vẫn dồi mài
 Ở thật ăn ngay đạo chẳng sai
 Khiêm tốn hạ mình là chánh giác
 Năm Dần đã đến sửa hoài hoài.

Sửa hoài vô bệnh đáng người tu
 Hành sái Thầy Lang viếng lu bù
 Phản chiếu hồi quang là khước bệnh
 Không tường khẩu khuyết uống công phu.

Công phu thuần thực mới nên tu
 Quét sạch tâm phàm trí chẳng lu
 Lầm lạc trước kia vì tâm tối
 Khai rồi tánh Phật rõ mê u.

TPHCM, 30-12-2009
 Minh Nghĩa

NGỘ LÀNH

Mình đây học hỏi tâm ta
 Làm sao buông bỏ cho qua thanh nhàn
 Hàng ngày mưa nắng tảo tần
 Hỷ nộ ái ô tham sân ưu buồn
 Tuồng tuồng diễn xuất tuồng tuồng
 Cũng như màn kịch diễn tuồng đi qua
 Làm sao vượt cội ta bà
 Nhớ lời thầy giảng tự ta mà hành
 Mong sao thiên giác ngộ lành
 Khai thông tâm trí nhần hòa không si
 Thiền cho tâm thức mà đi
 Hồn nhiên vui vẻ tận ghi lời thầy.

Cà Mau, 28-12-09
 VẤN PHONG

ƯỚC MƠ TẾT 1-1-2010 CANH DẦN

con người ai cũng có những ước mơ đẹp
nhưng dám thực hiện những ước mơ đẹp thành công
ai cũng có thể làm được -hiện thực hóa ước mơ giữa đời
thường

cho những con người sống hạnh phúc ngay bây giờ

ĐỜI ĐẠO PHÂN MINH 2010

XÂY DỰNG NGÀY KIA SẼ THẤU TRUYỀN

QUY HỘI TÌNH NGƯỜI TỰ LAN RỘNG

ước mơ bé nhỏ

cùng nhau trùng tu các thiền đường

trụ sở xây dựng vô vi

CHÚC MỪNG NĂM MỚI BẠN ĐẠO VÔ VI

HAPPY NEW YEAR 1-1-2010 - TẾT CANH DẦN

HOA ĐÀO NỞ NỤ CƯỜI THƯƠNG

CHÚC MỪNG MAY MẮN CÓ HOA MAI VÀNG

CHO BẠN ĐẠO TU THIỀN VÔ VI

NĂM CANH DẦN 2010

MÚA LÂN TRỎNG ĐÁNH TUNG BỪNG

PHÁO NỔ Ì ĐÙNG CHÚC MỪNG NĂM MỚI

NHỚ ĐÚC THẦY VUI TẾT KỶ SỬU

ƯỚC MƠ TRÙNG TU CÁC THIỀN ĐƯỜNG

PHỤC VỤ NGƯỜI TU TU THIỀN VÔ VI

trụ sở xây dựng vô vi

thiền viện quốc tế úc châu

dòng suối bích ngọc thanh nhẹ

hoa cúc vàng cười tươi

lan hồ điệp bướm bay

những tà áo dài thiếu nữ việt nam

hội Nam california

bạn đạo vui chung thiền

ở khắp nơi trên thế giới

ĐỜI ĐẠO PHÂN MINH 2010

muốn đời mình an lạc

không gì bằng thiền vô vi

muốn đạo vô vi thấu truyền

không gì bằng chung tay

xây dựng thiền đường

những ước mơ nho nhỏ

nhieu bàn tay cùng làm

mau hiện thực ước mơ

nơi hội tụ tâm linh tu thiền vô vi

nơi trao đổi tu học

làm đẹp thêm cuộc đời

những con người phục vụ

những người tu vô vi

THIỀN

5 Thành củ chi khai bút 1-1-2010

EM Ở NƠI Đâu ?

Em ở nơi đâu, anh mãi tìm

Tiếng lòng rộn rã, vẫn tình im

Ngày đêm thương nhớ, anh chờ đợi

Hội ngộ hằng mong, thỏa nỗi niềm

Em ơi ! Khi xưa anh có lỗi

Tình em, bỏ mặc nghĩa thiêng liêng

Ngày nay thức tỉnh, anh quay lại

Ngồi đợi tình em, bao nỗi chìm.

Củ Chi, 25/12/2009

Bá Tùng

EM VẪN KỀ BÊN

Em vẫn kề bên, anh chẳng tìm

Vì anh hồ hững, nén lòng im

Ngày đêm chung thủy, em chờ đợi

Hội ngộ mong ngày, thỏa nỗi niềm

Anh ơi ! Khi xưa anh có lỗi

Tình em, quên mất nghĩa thiêng liêng

Ngày nay thức giấc, anh quay lại

Hội hiệp cùng em, hết nỗi chìm.

Củ Chi, 25/12/2009

Bá Tùng

HÃY CHỨNG MINH

Trở ngại nào đâu chỉ dục tình

Theo đời giận ghét khổ đeo mình

Thương người thương vật nhưng không hiểu

Cúng Phật cúng Tiên lại chẳng minh

Thế gắng trụ Thần khai ánh sáng

Vậy lo định Ý mở huyền linh

Có Ý có Thần tăng thêm dũng

Chơn giả đường xa hãy chứng minh.

PN. 20-10-2009

Thiền Sinh Phương

NHỚ ƠN SƯ

Hôm nay bỗng nhớ tới Ôn Sư
Nhớ Thầy con nhớ trong tâm tư
Lấy tập viết ra con ghi lại
Công ơn cao vọi đức nhân từ

Nhân từ đức độ cao vô tận
Ngọc bích Trân châu cũng không cần
Tiền của lợi danh không màng đến
Chỉ muốn được an thoát cõi trần

Nợ trần chìm đắm đã bao lần
Quay quần tham dục với si sân
Bao phen chẳng tìm ra lối thoát
Thầy thương Thầy chỉ một con đường

Con đường Thầy chỉ sáng hơn trăng
Công phu ba pháp cố siêng năng
Đệ tử gắng công cùng tinh tấn
Nổi gót theo chân Lương-Sĩ-Hằng

Lương gia chính bậc lại từ bi
Sĩ phu dẫn dắt chúng con đi
Hằng mong mở rộng con đường tiến
Thoát cảnh trầm luân khỏi A Tỳ

A Tỳ thoát khỏi nhớ ơn Thầy
Đệ tử cố gắng kể từ đây
Làm sao cho xứng danh Ông Tám
Gặp gỡ được ông trả ơn này.

Ô-Môn, 12-02-2006
NGUYỄN VĂN SƠN

SỨC KHOẺ DO MÌNH

Lạy kính hằng ngày khỏi phải lo
Lưu thông khí huyết mạnh ra trò
Tinh thần sáng khoái hồn nhiên trẻ
Sức khỏe do mình tự giúp cho

Cà Mau, 25/11/2009
Phúc Tâm

TỰ TU TỰ CHỦ

Kiên định lập trường tự hướng thanh
Tâm an chỉ có bởi năng hành
Chạy theo Tiên Phật xin ân điển
Quên mất cơ tăng hóa giả danh
Trọng pháp vững xây nền tự chủ
Thương mình nghiêm trị tánh ma lanh
Yêu Thầy yêu đạo hành chơn pháp
Thấy Phật tự tu mới trọn lành.

Sài Gòn, 06-04-2005
PHAN VĂN BỬU

CHÁNH PHÁP

Khử trừc lưu thanh là chánh pháp
Tự tu tự tiến tự mình mình
Vía hồn quy hội cùng khai sáng
Thuận ý Phật Trời sáng toả linh

Cà Mau, 3/12/2009
Phúc Tâm

BẢO TÁP

Nhiều nơi bảo táp thiên tai,
Có nơi địa ách tan hoang đợt này.
Bao người phải khóc thương thay
Người thân mất tích số thì bỏ thầy.
Cộng đồng chung hưởng thể nhân,
Bao năm phải lãnh hàng năm lại về.
Ôi thôi lại khổ mọi bề,
Nhà tan cửa nát khó về nương thân.
Trời cao nổi giận hiện dần,
Nhân gian nghiệp quả trả lần thức tâm.
Để cho nhân thể tìm tâm,
Thiền duyên ngộ giác độ ta gian trần.
Tự tu tự tiến hiểu chân
Tâm minh sáng suốt hiểu thấu cội nguồn.

Cà Mau, 08-10-09
VĂN PHONG

XAO XUYẾN

Năm Sửu đã qua
Hai không lẻ chín
Một năm xao xuyến
Thầy đã quy thiên.

Năm châu bạn đạo
Mọi người lưu luyến
Biết bao hoài niệm
Thầy đã xa rồi.

Không còn ý lại
có thầy giải nghiệp
Tự thức tâm thôi
Quy hồi chân ngã

Thiền tông sẽ hiểu
Biết bao huyền diệu
Hiểu thấu mọi điều
Thâm tu thâm tiến

Mỗi khi thiền định
Trụ nơi sơn đỉnh
Lâng lâng thanh tịnh
Ngộ thức triền miên.

Cà Mau, 29-12-09
VĂN PHONG

PHÁP LÝ

PHÁP thân tạo được vượt trùng khơi
LÝ thuyết thực hành giải nghiệp đời
VÔ thực không vào được điển giới
VI trần bất nhiễm mới về Trời
KHOA nào khoa nấy luôn ghi nhớ
HỌC hỏi không ngừng tiến tới nơi
HUYỀN bí ẩn tàng trong bản thể
BÍ truyền tâm điển khắp nơi nơi
PHẬT hay thanh tịnh giàu thanh điển
PHÁP lý Vô Vi thật tuyệt vời.

Cà Mau, 31-12-2009
Út Hoa

LÀNG THƠ BẠN ĐẠO NGÀY NAY

Phát triển điển năng chung học bàn
Thơ văn bạn đạo nay hiền sang
Ý lời thanh nhẹ cùng xây dựng
Đồng đạo đọc bài cảm thấy an

Cà Mau, 29/11/2009
Phúc Tâm

HƯỚNG NỘI

Quay vô thanh lọc nữa mình nhờ
Phê phán một ai chuyện bá vơ
Chưa hiểu được mình sao hiểu họ ?
Sau cùng tỉnh ngộ đạo lu mờ
Tu là phải biết tánh mình trước
Đạo phải tự tu chẳng phải nhờ
Cười kẻ cho mình tuyệt đối đúng
Quay vô tu tập kịp Thiên Cơ.

TPHCM, 30-12-2009
Minh-Nghĩa

THƯƠNG MÌNH

Xua đi bóng tối ở nơi mình
Ngọc báu hiển linh tỏa sáng linh
Ấm áp trong nhà trật tự ấy
Gia đình hạnh phúc hưởng yên bình

Cà Mau, 25/11/2009
Phúc Tâm

TẾT TÂY

Tết Tây bạn đạo đón Xuân sang
Tu luyện năm Dần hòa điển quang
Khai triển hành thiền trí tỏa sáng
Sớm ngày đạt pháp đảo Thiên Đàng

Sàigòn, 30-12-2009
Minh Vô Vi

ĐIỆN NĂNG TÌNH NGƯỜI

Điện năng tụ đánh có tình người
Mắt sáng toả hiền sắc mặt tươi
Một góc hai cành hoa trái trụ
Cùng chung một hướng tiến phương mười

Tình người có được điện năng hiền
Lộ rõ mặt tươi mắt sáng hiền
Một góc hai cành hoa trái trụ
Cùng chung một hướng cửa trời xuyên

Cà Mau, 9/12/2009
Phúc Tâm

CÔNG QUẢ

Bão tố phong ba sập cửa nhà,
Thương người xao xuyên cõi lòng ta;
Phát tâm cứu giúp người đau khổ,
Cứu độ gần lẫn cứu độ xa.

PN. 16-09-2008
Thiền Đăng

RÌNH THỎ

Kiên nhẫn sẵn tìm thỏ thập thò
Ngồi im rình bắt nhẹ hơi cho
Ngắm nhìn thỏ trắng vàng trắng ấy
Ẩn tình thiên tạo đẹp ra trò

Cà Mau, 26/11/2009
Phúc Tâm

NĂM MỚI KHÔNG THẦY CÒN BẠN ĐẠO !

Soi hồn chợt hiện những ước mơ ...
Khứ trước lưu thanh ngu đại khờ !
Bạn đạo SỐNG CHUNG vui ĐỔI MỚI @
THIÊN CA bay bổng nhạc cung tơ ***
Vô vi thiên định mình tu sửa ##
Phát triển điển năng thả lỏng cơ 000
Năm mới không thầy còn bạn đạo !
NĂM MƯỜI [2010] Đại hội tu bây giờ ...

5 Thành củ chi 1-1-2010

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 30 tháng 05 năm 1971

Sống tạm cõi trần chớ ước mơ
Trầm luân cực khổ phút giây giờ
Đường đời chỉ tạo thêm đau khổ !
Dứt khoát tu thiền dẹp ước mơ.

Đích thân khai thác phút giờ
Cảm thông nội tạng mập mờ tối tăm
Bình tâm tự giác tự tầm
Đường đời lôi cuốn ngấm ngấm hại nhau
Tự phân chủng tộc sắc màu
Nội tâm giày xéo đối đầu với nhau
Tây phương đã có sẵn tàu
Người không chịu sửa hiệp màu khó khăn
Chỉ lo thủ thế cần nhàn
Chẳng lo tự sửa cơ tăng tham dâm
Chạy theo ngoại cảnh thì thâm
Sanh ly tử biệt vẫn tầm chưa ra
Tại sao đang sống lại xa ?
Tại sao phải chịu ta bà các nơi
Sanh ra lẩn quẩn ở đời
Làm người chẳng hiểu nơi nào thực hư !
Chuyển theo lý luận tâm từ
Người người tạm sống vui cười lẫn nhau
Thế gian nan sự đối đầu
Người tu cởi mở diệt màu tham sân
Luyện tu tu luyện chuyên cần
Nghiep nay sẽ giải tâm thần yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên